

[Hoff.]

ligt her at skabe Præcedens for, at der i visse Tilfælde kan gives Erstatning. Der staar ganske vist „hvor ganske særlige Omstændigheder taler derfor“, men det kan blive i mange Tilfælde. Jeg vil gerne have det nærmere præciseret eller ganske udeladt.

At man i § 3 griber til saa skrappe Midler over for dem, der overtræder Loven, er særdeles godt; fordi det sandsynligvis er den eneste Mulighed for at faa Loven overholdt. Det er vanskeligt at kontrollere, om Folk gaar i Vandet, hvor det er forbudt, og det er jo Meningen, at Folk skal lade være at gaa i Vandet for at forhindre Epidemier, og derfor er det sikkert nødvendigt at have saa rigoristiske Straffebestemmelser som her foreslaaet.

Saa er det blot Spørgsmaalet, om man, hvis man faar en varm Sommer i den Del af Sommeren, der er igen, paa en eller anden Maade kan give Befolkningen i de store Byer Erstatning for, at de ikke kan komme i Vandet. Hvordan det skal gøres, kan jeg ikke sige bestemt, men jeg vil henstille, at man de forskellige Steder overvejer at give Ungdommen og Befolkningen i det hele taget i Byerne en Mulighed for at kunne faa en kold Douche eller saadant noget lignende, saa at man i hvert Fald til Dels giver dem en Erstatning for den Chance, de mister her.

Indenrigsministeren (Knud Kristensen):

Jeg takker samtlige ærede Ordførere for den Velvilje og Interesse, hvormed de har omtalt Forslaget og givet Tilsagn om at støtte det.

Med Hensyn til det ærede Medlem Hr. Jensen (Gørding)'s Beklagelse af, at Lovforslaget er kommet for sent, kan jeg i og for sig godt indrømme, at det havde været heldigt, om det havde været fremsat og behandlet noget før, men man maa dog alligevel sige, at det, som vel er det afgørende for, om man kan sige, at det er kommet for sent, er, om der var indtruffet en Epidemi, før Lovforslaget blev fremsat og gennemført. Hvis det var sket, vilde man efter min Mening først kunne hævde, at det var kommet for sent. At det ikke er sket, er for saa vidt ikke noget, som Administrationen kan tage sig til Indtægt, men det er en Sag for sig.

Angaaende Erstatningsspørgsmaalet, som er blevet fremdraget af forskellige af de ærede Ordførere, skal jeg oplyse, at det er ikke nogen Tilfældighed, at der staar „hvor

ganske særlige Omstændigheder taler derfor“, idet man maa huske paa, at de, om jeg saa maa sige indirekte Følger og for saa vidt ogsaa i stor Udstrækning direkte Følger af Tyskernes Nærværelse har været Tab for en hel Række Borgere her i Landet, som det ikke har været stillet dem i Udsigt, at de kunde faa nogen Erstatning for, og derfor var det selvfølgelig meget betænkeligt at gaa til en almindelig Bestemmelse paa dette Omraade, idet man maa huske paa, at det, der er det egentlige, er ikke Forbudet, men det, at Vandet er inficeret med Bakterier, saaledes at det er paa Grund af de foreliggende Omstændigheder, at Badning ikke kan finde Sted. At man saa fra Offentlighedens Side gør opmærksom derpaa og af Hensyn til det øvrige Samfund bestemmer, at man maa arholde sig derfra, fordi det er uforsvarligt, er noget andet. Det er altsaa Begrundelsen for, at man ikke gaar til at give Erstatning der, hvor man kan sige, at selve det, at man ikke kan bade, medfører et Næringstab for de paagældende, idet det som sagt — jeg gentager — ikke i og for sig er Forbudet, der er det afgørende, men de foreliggende Omstændigheder, som det offentlige ikke er Aarsag til. Derfor kan jeg sige, at det, der har været Tanken med denne Erstatningsbestemmelse, er egentlig, at hvor det kan være Tvivl underkastet, om der er Grund til at nedlægge et Forbud, hvor der kan være, om jeg saa maa sige en vis Mellemtilstand: der er Fare til Stede, men dog ikke i særlig høj Grad —, der kan man sige, at det er de offentlige Myndigheders Indgriben, som paafører dem dette Næringstab. I disse Tilfælde har man tænkt sig, at en vis Erstatningsbestemmelse kunde være rimelig. Men i de Tilfælde, hvor Vandet er af en saadan Beskaffenhed, at Badning er uforsvarlig, ikke blot over for Samfundet, men ogsaa over for den enkelte, har man ikke anset Erstatning for paakrævet.

Jeg skal med disse Ord endnu en Gang takke for den velvillige Modtagelse, Lovforslaget har faaet.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Poul Claussen har Ordet for en kort Bemærkning.

Poul Claussen: Jeg maa sige, at jeg ikke er rigtig beroliget ved den højtærede Indenrigsministers Omtale af Erstatningsspørgsmaalet, samtidig med at han indrømmer — hvad der for øvrigt fremgaar af Bemærkningerne til Lovforslaget —, at